

USNESENÍ SOUDU (druhého senátu)

25. září 2008 *

Ve spojených věcech T-392/03, T-408/03, T-414/03 a T-435/03,

Regione Siciliana (Itálie), zastoupená G. Aiellem a A. Cingolem, avvocati dello Stato,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené E. de Marchem, L. Flynnem a G. Wilmsem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem,

žalované,

* Jednací jazyk: italština.

jejichž předmětem je ve věci T-392/03 návrh na zrušení dopisu Komise ze dne 6. října 2003 v rozsahu, v němž se týká podmínek navrácení částek vyplacených Evropským fondem pro regionální rozvoj (EFRR) na projekt výstavby infrastruktury nazvaný „přehrada na řece Gibbesi“, jakož i předcházejících a odvozených aktů, ve věci T-408/03 návrh na zrušení dopisu ze dne 6. října 2003 v rozsahu, v němž se týká podmínek navrácení částek vyplacených EFRR na projekty výstavby infrastruktury nazvané „Aragona Favara“ a „Katánská nížina“, jakož i předcházejících a odvozených aktů, a zejména dopisů Komise ze dne 13. srpna 2003 a ze dne 14. srpna 2003, ve věci T-414/03 návrh na zrušení dopisu ze dne 6. října 2003 v rozsahu, v němž se týká podmínek navrácení částek vyplacených EFRR na projekt výstavby infrastruktury nazvaný „dálnice Mesina-Palermo“, jakož i předcházejících a odvozených aktů, a zejména oznámení o dluhu č. 3240406591 Komise ze dne 25. září 2002 a ve věci T-435/03 návrh na zrušení dopisu Komise ze dne 24. října 2003 týkajícího se započtení závazků a pohledávek Komise souvisejících s finanční pomocí EFRR „Porto Empedocle“, „přehrada na řece Gibbesi“, „dálnice Mesina-Palermo“, „Aragona Favara“ a „Katánská nížina“, jakož i předcházejících a odvozených aktů.

SOUK PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe a S. Soldevila Fragoso (zpravodaj),
sudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutkový základ sporu

- ¹ Rozhodnutím K(87) 2090 026 ze dne 17. prosince 1987 Komise přiznala Italské republice finanční pomoc z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) ve výši 94 940 620 056 italských lir (ITL), která se týkala výstavby přehrady na řece Gibbesi (dále jen „finanční pomoc ,přehrada na řece Gibbesi“). Orgánem odpovědným za provedení projektu byl Ente minerario siciliano (Sicilská důlní správa). Dopisem ze dne 28. prosince 1996 požádaly italské orgány o prodloužení lhůty – jejíž poslední den byl stanoven na 31. března 1995 – pro předložení žádosti o konečnou platbu. Následně Komise rozhodla zahájit řízení upravené v článku 24 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými dostupnými finančními nástroji (Úř. věst. L 374, s. 1), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2082/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 20), aby ověřila existenci případných nesrovnalostí. Poté, co se v tomto ohledu vyjádřila žalobkyně a italské orgány, přijala Komise rozhodnutí K(2002) 4905 ze dne 11. prosince 2002 určené Italské republice, kterým se zrušuje finanční pomoc „přehrada na řece Gibbesi“, ukládá se navrácení již vyplacené zálohy ve výši 75 592 496 044 ITL (39 040 266,10 eur) a zrušuje se závazek vyplatit zbytek finanční pomoci ve výši 18 898 124 012 ITL (9 760 066,53 eur).

- 2 Rozhodnutím Komise K(93) 3961 ze dne 22. prosince 1993 Komise přiznala Italské republice finanční pomoc EFRR na investici do infrastruktury týkající se dálničního spojení mezi Messinou a Palermem (dále jen „finanční pomoc ‚dálnice Messina-Palermo‘“). Orgánem odpovědným za projekt byl Assessorato dei lavori pubblici (regionální ředitelství veřejných staveb) Regione Siciliana a subjektem provádějícím projekt bylo konsorcium pro dálniční spojení mezi Messinou a Palermem. Dopisem ze dne 5. září 2002 ukončila Komise tuto finanční pomoc z důvodu prodlev v provádění prací a vyčíslila částku, která měla být předmětem zrušení závazku, na 26 378 246 eur a částku, která by měla být navrácena, na 58 036 177 eur.

- 3 Dne 3. srpna 2001 vydala Komise po ukončení finanční pomoci EFRR na dokončení průmyslové zóny Aragona Favara (dále jen „finanční pomoc ‚Aragona Favara‘“) oznámení o dluhu č. 3240304871. Toto oznámení určovalo výši pohledávky ve prospěch Komise na 5 614 002 097 ITL (tedy 2 899 390,11 eur), stanovovalo datum 30. září 2001 jako den splatnosti a uvádělo, že nedodržení této lhůty povede k uplatnění úroků z prodlení. Dopisem ze dne 21. února 2002 Komise znovu uplatnila nárok na úhradu uvedené částky u italského ministerstva hospodářství a financí. Úhrada částky uvedené v oznámení o dluhu č. 3240304871 byla provedena dne 1. dubna 2003. Dopisem ze dne 14. srpna 2003 Komise italským orgánům zaslala tabulku obsahující podrobný výpočet úroků z prodlení, které byly dlužné v důsledku nedodržení data splatnosti stanoveného v oznámení o dluhu č. 3240304871, a kopii zaslala žalobkyni. V ní je uvedeno, že ke dni 29. srpna 2003 tak nezaplacená částka dosahovala výše 284 702,81 eur a že tuto částku je třeba zvýšit o úrok ve výši 60,41 eur za každý další den prodlení.

- 4 Dne 27. června 2001 vydala Komise po ukončení finanční pomoci EFRR na výstavbu mimoměstského vodovodu, kterým měly být zajištěny dodávky pitné vody v Katánské nížině (dále jen „finanční pomoc ‚Katánská nížina‘“), oznámení o dluhu č. 3240303927. Komise v něm uplatnila nárok na navrácení již vyplacené zálohy ve výši 1 857 500 000 ITL (tedy 959 318,69 eur). Oznámení stanovovalo datum 31. srpna 2001 jako den splatnosti a uvádělo, že nedodržení této lhůty povede k uplatnění úroků z prodlení. Úhrada částky uvedené v oznámení o dluhu č. 3240303927 byla provedena dne 25. července 2003. V dopise ze dne 13. srpna 2003 určeném italským orgánům Komise provedla výpočet částky, kterou bylo třeba vypořádat, a započítala do ní úroky z prodlení, které byly dlužné v důsledku nedodržení data splatnosti stanoveného v uvedeném oznámení o dluhu, a kopii zaslala žalobkyni. Ke dni 28. srpna 2003 tak tato částka dosahovala výše 121 007,04 eur, přičemž se zvyšovala o 26,33 eur za každý další den prodlení.

- 5 Dne 25. září 2002 Komise po ukončení finanční pomoci „dálnice Messina-Palermo“ (viz výše bod 2) vydala oznámení o dluhu č. 3240406591 určené italskému ministerstvu hospodářství a financí. Toto oznámení určovalo výši pohledávky ve prospěch Komise na 58 036 177 eur, stanovovalo datum 30. listopadu 2002 jako den splatnosti a uvádělo, že nedodržení této lhůty povede k uplatnění úroků z prodlení. Úhrada částky uvedené v oznámení o dluhu č. 3240406591 byla provedena dne 1. srpna 2003. Ve druhém dopise ze dne 14. srpna 2003 určeném žalobkyni Komise provedla výpočet částky, kterou bylo třeba vypořádat, a započítala do ní úroky z prodlení, které byly dlužné v důsledku nedodržení data splatnosti stanoveného v uvedeném oznámení o dluhu, a kopii zaslala italským orgánům. Ke dni 29. srpna 2003 tak tato částka dosahovala výše 2 548 927,80 eur, přičemž se zvyšovala o 471,71 eur za každý další den prodlení.
- 6 Poté, co Komise vydala rozhodnutí o zrušení finanční pomoci „přehrada na řece Gibbesi“, vydala dne 19. prosince 2002 oznámení o dluhu č. 3240409358 určené Italské republice. Toto oznámení určovalo výši pohledávky ve prospěch Komise na 39 040 266,10 eur, stanovovalo datum 31. ledna 2003 jako den splatnosti a uvádělo, že v případě nezaplacení bude Komise požadovat úroky z prodlení. Dopisem ze dne 4. srpna 2003 zaslala Komise žalobkyni na její žádost přehled úroků z prodlení, které byly k tomuto období dlužné.
- 7 V dopisech ze dne 4. a 22. září 2003 určených Komisi zpochybnila Regione Siciliana výpočet částky úroků z prodlení podle čtyř výše uvedených oznámení o dluhu a tvrdila, že Komise měla z úřední povinnosti provést započtení mezi dlužnými částkami a žádostmi o průběžné platby z EFRR na regionální operační program „Sicílie 2000–2006“ (dále jen „ROP Sicílie“), což by podle ní umožnilo vyhnout se uplatnění nebo přerušit běh uvedených úroků z prodlení.

- 8 Dopisem ze dne 6. října 2003 určeným Regione Siciliana zaujal účetní Komise stanovisko k otázkám uplatněným ze strany Regione Siciliana, přičemž kopie byla zaslána italským orgánům. Poukázal tak na skutečnost, že co se týče období mezi příslušnými dny splatnosti podle oznámení o dluhu a dnem 1. ledna 2003 – což je datum nabytí účinnosti nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74) – platná právní úprava [zejména článek 49 finančního nařízení ze dne 21. prosince 1977 o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 356, s. 1), naposledy pozměněného nařízením (ES, ESUO, Euratom) č. 762/2001 (Úř. věst. L 111, s. 1), pokud jde o rozdělení funkcí interního auditu a předběžné finanční kontroly] již ukládala příjemcům podpory Společenství povinnost zaplatit úroky z prodlení v případě vymáhání bezdůvodně vyplacených částek ve prospěch Společenství. Krom toho účetní Komise vysvětlil, že započtení, kterého se domáhá žalobkyně, bylo jako způsob uspokojení pohledávek výslovně upraveno až okamžikem nabytí účinnosti nařízení č. 1605/2002 a že budou vydány pokyny, aby byl úrok podle dotčených oznámení o dluhu započten vůči platbám určeným Italské republice k provedení plateb, které jsou v zájmu žalobkyně.
- 9 V dopise ze dne 24. října 2003 zasláným Regione Siciliana vysvětlil účetní Komise, že bude provedeno započtení mezi některými pohledávkami a závazky Komise, přičemž kopie byla zaslána italským orgánům. Tyto pohledávky představuje částka na základě oznámení o dluhu č. 3240504102 ze dne 24. října 2003 týkajícího se finanční pomoci EFRR na urbanizační stavební práce a výstavbu souvisejících struktur v průmyslové zóně Porto Empedocle (dále jen „finanční pomoc ‚Porto Empedocle‘“), tedy částka ve výši 7 704 723 eur, a na základě oznámení o dluhu č. 3240409358 ze dne 19. prosince 2002 (finanční pomoc „přehrada na řece Gibbesi“), tedy částka ve výši 39 040 266,10 eur, jakož i úroky z prodlení na základě oznámení o dluhu č. 3240406591 ze dne 25. září 2002 (finanční pomoc „dálnice Messina-Palermo“), tedy částka ve výši 2 581 947,74 eur, na základě oznámení o dluhu č. 3240304871 ze dne 3. srpna 2001 (finanční pomoc „Aragona Favara“), tedy částka ve výši 288 931,82 eur, a na základě oznámení o dluhu č. 3240303927 ze dne 27. června 2001 (finanční pomoc „Katánská nížina“), tedy částka ve výši 122 876,18 eur. Dotčené závazky vycházejí ze žádosti o financování v rámci rozhodnutí Komise K(2000) 2346 ze dne 8. srpna 2000, kterým se přiznává finanční pomoc EFRR v rámci ROP Sicílie, v celkové výši 50 335 454,98 eur.
- 10 Jak Komise oznámila ve svém dopise ze dne 24. října 2003, provedla dne 7. listopadu 2003 započtení výše uvedených pohledávek a závazků. Navíc dopisem ze dne

20. listopadu 2003 oznámila Komise italským orgánům, že provede započtení vůči částce představující úroky dlužné Italskou republikou na základě oznámení o dluhu č. 3240409358 (finanční pomoc „přehrada na řece Gibbesi“), tedy částce ve výši 1 880 126,91 eur. Toto započtení bylo provedeno dne 3. prosince 2003.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 11 Návrhy došlými kanceláři Soudu dne 4., 12., 11. a 24. prosince 2003 podala žalobkyně projednávané žaloby.

- 12 Usnesením předsedy pátého senátu Soudu ze dne 9. července 2004 byly projednávané věci spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku v souladu s článkem 50 jednacího řádu Soudu.

- 13 Usnesením ze dne 12. ledna 2006 Soud podle čl. 54 třetího pododstavce statutu Soudního dvora, podle čl. 77 písm. a) a článku 78 jednacího řádu Soudu řízení v projednávaných spojených věcech přerušil až do vyhlášení rozsudku Soudního dvora ve věci C-417/04 P, Regione Siciliana v. Komise. Usnesením ze dne 11. září 2006 Soud opět přerušil řízení na základě týchž ustanovení až do vyhlášení rozsudku Soudního dvora ve věci C-15/06 P, Regione Siciliana v. Komise.

- 14 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v čl. 64 odst. 3 písm. a) a b) jednacího řádu byly účastnice řízení zejména vyzvány, aby předložily svá písemná vyjádření k dopadu rozsudků Soudního dvora ze dne 2. května 2006, Regione Siciliana v. Komise (C-417/04 P, Sb. rozh. s. I-3881), a ze dne 22. března 2007, Regione Siciliana v. Komise (C-15/06 P, Sb. rozh. s. I-2591), na projednávané věci. Těmto žádostem vyhověly.
- 15 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- zrušil dopis Komise ze dne 6. října 2003 v rozsahu, v němž se týká podmínek navrácení částek vyplacených EFRR na finanční pomoc „přehrada na řece Gibbesi“, jakož i předcházející a odvozené akty (věc T-392/03);
  - zrušil dopis Komise ze dne 6. října 2003 v rozsahu, v němž se týká podmínek navrácení částek vyplacených EFRR na finanční pomoc „Aragona Favara“ a „Katánská nížina“, jakož i předcházející a odvozené akty, a zejména dopis Komise ze dne 13. srpna 2003 a dopis Komise ze dne 14. srpna 2003 (dále jen „dopis ze dne 14. srpna 2003“) (věc T-408/03);
  - zrušil dopis Komise ze dne 6. října 2003 v rozsahu, v němž se týká podmínek navrácení částek vyplacených EFRR na finanční pomoc „dálnice Messina-Palermo“, jakož i předcházející a odvozené akty, včetně oznámení Komise o dluhu č. 3240406591 ze dne 25. září 2002 (věc T-414/03);
  - zrušil dopis Komise ze dne 24. října 2003 týkající se započtení pohledávek a závazků Komise v rozsahu, v němž se týká finanční pomoci „Porto Empedocle“, „přehrada

na řece Gibbesi“, „dálnice Messina-Palermo“, „Aragona Favara“ a „Katánská nížina“, jakož i předcházející a odvozené akty (věc T-435/03);

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

16 Komise navrhuje, aby Soud:

- odmítl žaloby jako nepřijatelné;
- podpůrně zamítl žaloby jako neopodstatněné;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

17 V souladu s článkem 113 svého jednacího řádu může Soud po vyslechnutí účastníků řízení kdykoliv i bez návrhu přezkoumat, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení, a rozhoduje za tímto účelem za podmínek stanovených čl. 114 odst. 3 a 4 tohoto jednacího řádu.

18 Podle čl. 114 odst. 3 jednacího řádu se tato otázka projedná ústně, nerozhodne-li Soud jinak.

19 V projednávané věci má Soud na základě skutečností uvedených ve spisu otázku přípustnosti žaloby za dostatečně objasněnou, a tak rozhodl, že v tomto ohledu není třeba vyslechnout ústní vyjádření účastnic řízení. Není ani důvodné vyhovět návrhu

žalobkyně na zahájení ústní části řízení z důvodu hospodářského významu věci a vznesených zásadních otázek, jelikož se tento návrh týkal pouze meritorní stránky sporů.

K oznámení o dluhu ze dne 25. září 2002 a k dopisům ze dne 13. a 14. srpna 2003 (věci T-408/03 a T-414/03)

Argumenty účastnic řízení

- 20 Komise tvrdí, že dotčené akty byly formálně určeny příslušnému italskému ministerstvu a žalobkyni byly zaslány pouze pro informaci. Tvrdí, že tyto akty se nemohou bezprostředně dotýkat žalobkyně a jejich zrušení by se mohla domáhat pouze Italská republika.
- 21 Komise mimoto tvrdí, že žaloby nijak nezmiňují důvody, pro něž se žalobkyně domnívá, že jsou tyto akty protiprávní, čímž jsou v rozporu s článkem 21 statutu Soudního dvora, který se na řízení před Soudem uplatní na základě článku 53 uvedeného statutu, jakož i čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu. Konečně, Komise odmítá úvahu žalobkyně, podle níž dopisy ze dne 13. a 14. srpna 2003 nejsou akty nesouvisejícími s dopisem ze dne 6. října 2003, a tvrdí, že uvedené dopisy jsou jen logickým důsledkem nezaplacení částek uvedených v oznámení o dluhu č. 3240304871 ze dne 3. srpna 2001 a v oznámení o dluhu č. 3240303927 ze dne 27. června 2001 v řádné lhůtě ze strany Italské republiky.
- 22 Konečně, Komise tvrdí, že návrhy na zrušení aktů ze dne 25. září 2002 a ze dne 13. a 14. srpna 2003 musejí být považovány za nepřípustné, neboť byly podány po

uplynutí lhůty dvou měsíců a deseti dnů, která je za tímto účelem stanovena. Pokud jde o dva posledně jmenované akty, obdržela je žalobkyně podle otisku razítek předsednictva Regione Siciliana dne 22. nebo 26. srpna 2003, zatímco žaloba ve věci T-408/03 byla podána až dne 12. prosince 2003.

- 23 Žalobkyně poznamenává, že dotčené akty nemohou být považovány za akty napadnutelné samostatně. Tvrdí však, že tyto akty nebyly nijak odůvodněny a že jí Komise sdělila své stanovisko až v dopise ze dne 6. října 2003. Prvním aktem, který lze účinně napadnout, je tudíž právě tento dopis ze dne 6. října 2003. Krom toho neuvedení důvodů na podporu návrhů na zrušení dotčených aktů je zjevným a logickým důsledkem skutečnosti, že tyto akty nejsou zcela samostatné a stávají se napadnutelnými až v souvislosti s dopisem ze dne 6. října 2003, který odhaluje jejich obsah a právní základ.

Závěry Soudu

- 24 Úvodem je třeba poznamenat, že s ohledem na návrhová žádání uplatněná žalobkyní ve věci T-408/03 nelze jasně zjistit, zda se její žaloba týká oznámení o dluhu č. 3240304871 ze dne 3. srpna 2001 týkajícího se finanční pomoci „Aragona Favara“ a č. 3240303927 ze dne 27. června 2001 týkajícího se finanční pomoci „Katánská nížina“, nebo naopak dopisů ze dne 13. a 14. srpna 2003 týkajících se úroků z prodlení dlužných z důvodu nezaplacení částek uvedených v těchto oznámeních o dluhu v řádné lhůtě. Tato okolnost však nemá vliv na přípustnost projednávaných žalob.
- 25 Z přezkumu těchto čtyř aktů, jakož i oznámení o dluhu č. 3240406591 ze dne 25. září 2002 týkajícího se finanční pomoci „dálnice Messina-Palermo“ a dopisů ze dne 14. srpna 2003 o uplatnění úroků z prodlení z důvodu opožděného zaplacení částky požadované v oznámení o dluhu č. 3240304871 ze dne 3. srpna 2001 týkajícím se finanční pomoci „Aragona Favara“ a ze dne 13. srpna 2003 o uplatnění úroků z prodlení

z důvodu opožděného zaplacení částky požadované v oznámení o dluhu č. 3240303927 ze dne 27. června 2001 týkajícím se finanční pomoci „Katánská nížina“, které byly určeny Italské republice a byly žalobkyni zaslány jen pro informaci, totiž vyplývá, že se omezují na provedení předcházejících rozhodnutí Komise o zrušení nebo ukončení dotčené finanční pomoci. Již tato rozhodnutí o zrušení a navrácení totiž stanovila, že podmínky navrácení záloh, které byly přijaty bez řádného důvodu, budou upřesněny v oznámeních o dluhu, která budou zaslána italským orgánům účetním Komise, a žalobkyně sama připouští, že tato oznámení nemají dosah rozhodnutí a že vyplývají bezprostředně z rozhodnutí o zrušení finanční pomoci.

26 Oznámení o dluhu č. 3240304871 ze dne 3. srpna 2001 týkající se finanční pomoci „Aragone Favara“, č. 3240303927 ze dne 27. června 2001 týkající se finanční pomoci „Katánská nížina“ a č. 3240406591 ze dne 25. září 2002 týkající se finanční pomoci „dálnice Messina-Palermo“ tak jednak neobsahují žádné ustanovení, které by Italské republice nařizovalo, aby bezdůvodně nabyté částky vymáhala od žalobkyně. Nic tudíž neumožňuje dospět k závěru, že by Italská republika nemohla rozhodnout o tom, že sama ponese náklady na úhradu prostředků, které je třeba vrátit EFRR (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 2. května 2006, Regione Siciliana v. Komise, bod 26).

27 Krom toho žalobkyně nemůže být považována za bezprostředně dotčenou dopisy ze dne 13. a 14. srpna 2003. Tyto dopisy totiž byly určeny Italské republice, přičemž kopie byla zaslána žalobkyni, a jejich cílem bylo uplatnit nárok na úroky z prodlení z důvodu překročení dat splatnosti stanovených v příslušných oznámeních o dluhu. Tyto dopisy jsou tudíž pouze logickým důsledkem nezaplacení částek uvedených v oznámeních o dluhu č. 3240304871 ze dne 3. srpna 2001 a č. 3240303927 ze dne 27. června 2001 v řádné lhůtě ze strany Italské republiky.

28 S ohledem na předcházející úvahy je třeba žaloby ve věcech T-408/03 a T-414/03 prohlásit za nepřijatelné v rozsahu, v němž směřují ke zrušení oznámení o dluhu ze dne 25. září 2002 a dopisů ze dne 13. a 14. srpna 2003, aniž by bylo nutné rozhodnout o ostatních námitkách nepřijatelnosti uplatněných Komisí.

K dopisu ze dne 6. října 2003 o výpočtu úroků z prodlení a o neprovedení zápočtu z úřední povinnosti (věci T-392/03, T-408/03 a T-414/03)

Argumenty účastnic řízení

- 29 Komise má za to, že návrh na zrušení dopisu ze dne 6. října 2003 je nepřijatelný, neboť přestože byl tento dopis určen žalobkyni, nemá žádný přímý dopad na její právní postavení, a nemůže se jí tedy bezprostředně dotýkat. Tento dopis totiž pojednává o takových otázkách, jako je výpočet úroků z prodlení na základě oznámení o dluhu Komise a provedení zápočtení pohledávek, jejichž majitelkami jsou jednak Komise, a jednak Italská republika. Napadené rozhodnutí má na situaci žalobkyně právní účinky jen tehdy, pokud byla žalobkyně na základě tohoto rozhodnutí povinna skutečně uhradit dotčenou částku.
- 30 Podle Komise se přitom případné škodlivé účinky dopisu ze dne 6. října 2003 týkají pouze Italské republiky, a nikoli žalobkyně, která by mohla v důsledku uvedeného dopisu utrpět újmu jen v případě, že by jí orgány tohoto státu specifickým a autonomním zásahem uložily povinnost uhradit částky, které tento stát dluží Komisi. Skutečnost, že dopis ze dne 6. října 2003 je formálně určen žalobkyni, je mimoto součástí praxe transparentního, otevřeného a zjednodušeného vedení účetnictví Společenství, přičemž žalobkyně se účastnila různých schůzí týkajících se této finanční pomoci. Podstatou je, že pouze Italská republika se mohla domáhat zrušení dopisu ze dne 6. října 2003, a nikoliv žalobkyně, která není majitelkou pohledávek, jež hodlá uplatnit.
- 31 Krom toho Komise tvrdí, že dopis ze dne 6. října 2003 nepředstavuje napadnutelný akt ve smyslu článku 230 ES. Připomíná, že předmětem žaloby na neplatnost může být dotčený akt pouze tehdy, je-li objektivně určen k založení právních účinků vůči třetím osobám, a může-li tedy mít přímý dopad na jejich zájmy tím, že podstatným způsobem mění jejich právní postavení. Tyto podmínky nespĺňuje akt, kterým Komise pouze

prohlašuje, jaký výklad hodlá zaujmout v rámci uplatnění ustanovení nařízení – v projednávané věci v souvislosti s povinností zaplatit úroky z prodlení podle oznámení o dluhu a se započtením jako metodou uspokojení pohledávek. Zájmy třetích osob mohou být skutečně poškozeny jen opatřeními, která jsou ve skutečnosti přijata za účelem, který byl předtím stanoven v takovém aktu, jako je žádost o zaplacení úroků z prodlení na základě oznámení o dluhu nebo skutečné odmítnutí provedení započtení za účelem splnění závazků, za použití kritérií stanovených v dopise ze dne 6. října 2003 (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 27. září 1988, Spojené království v. Komise, 114/86, Recueil, s. 5289, body 12 a 13).

32 Konečně, pokud jde o věc T-392/03, Komise rovněž tvrdí, že je žaloba nepřijatelná z důvodu nedostatku právního zájmu žalobkyně na zrušení dopisu ze dne 6. října 2003. Uvádí, že se toto oznámení nijak netýká finanční pomoci „přehrada na řece Gibbesi“. Žaloba ve věci T-392/03 se však týká pouze podmínek placení dluhu podle oznámení odpovídajícího uvedené finanční pomoci. Neexistuje tudíž žádná souvislost mezi předmětem žaloby a dopisem ze dne 6. října 2003. Komise se v tomto ohledu dovolává rozsudku Soudního dvora ze dne 31. března 1977, *Société pour l'exportation des sucres v. Komise* (88/76, Recueil, s. 709), usnesení Soudního dvora ze dne 28. ledna 2004, *Nizozemsko v. Komise* (C-164/02, Recueil, s. I-1177, body 18 a 24), a usnesení Soudu ze dne 29. dubna 1999, *Unione provinciale degli agricoltori di Firenze a další v. Komise* (T-78/98, Recueil, s. II-1377).

33 Žalobkyně tvrdí, že nejedná jako subjekt odlišný od Italské republiky, ale jako územní celek tohoto státu, jemuž je dotčená finanční pomoc konkrétně určena. Rovněž tvrdí, že jí byl dopis ze dne 6. října 2003 formálně určen a dotýká se jí bezprostředně a osobně, neboť existuje zjevná příčinná souvislost mezi její konkrétní situací a přijatým aktem. Tento dopis proto odpovídá na její dopis ze dne 22. září 2003 určený Komisi, v němž zpochybnila výpočet částky úroků z prodlení. Žalobkyně se rovněž dovolává článku 8 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31), který stanoví zásadu „partnerství“ mezi Komisí a státními a regionálními orgány. Krom toho zdůrazňuje, že se na ni odkazuje v nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech

strukturálních fondů a jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 185, s. 9), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2081/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 5), a v rozhodnutích o přiznání dotčené finanční pomoci, jakož i v její úřední korespondenci s Komisí. Žalobkyně rovněž tvrdí, že Italská republika nemá žádné volné uvážení ohledně rozhodnutí o financování dotčených v projednávané věci.

34 Krom toho žalobkyně tvrdí, že dopis ze dne 6. října 2003 nepředstavuje pouhý výraz obecného stanoviska zaujímaného Komisí v případě problémů určitého druhu, ale doplňuje odůvodnění dříve vydaných oznámení o dluhu. Dotčený dopis je tedy vysvětlujícím aktem, který má obsah právního aktu a kterým Komise poprvé uvádí skutkové a právní důvody, o něž se opírají jednotlivá vydaná oznámení o dluhu. Uvedený dopis tudíž potenciálně představuje akt, jímž je nepříznivě zasaženo do právního postavení, v rozsahu, v němž zjištěným závazkům propůjčuje určitou povahu a vylučuje, aby byly důsledkem procesních chyb nebo nedopatření.

Závěry Soudu

35 Dopis ze dne 6. října 2003 zaujímá stanovisko k dvěma otázkám vzneseným žalobkyní na schůzi konané dne 12. září 2003 a v dopise ze dne 22. září 2003, které se týkaly uplatnění úroků z prodlení na základě oznámení o dluhu č. 3240303927 ze dne 27. června 2001 (finanční pomoc „Katánská nížina“), č. 3240304871 ze dne 31. srpna 2008 (finanční pomoc „Aragona Favara“) a č. 32404006591 ze dne 25. září 2002 (finanční pomoc „dálnice Messina-Palermo“).

36 Je přitom třeba připomenout, že podle ustálené judikatury jsou akty, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 230 ES, opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobkyně tím, že podstatným způsobem mění její právní postavení (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, Recueil, s. 2639, bod 9, a rozsudek Soudu ze dne 18. prosince 1992, Cimenteries CBR a další v. Komise, T-10/92 až T-12/92 a T-15/92, Recueil, s. II-2667, bod 28).

37 V projednávané věci nezakládal dopis ze dne 6. října 2003 takové právně závazné účinky, jimiž by mohly být dotčeny zájmy žalobkyně. Pokud totiž jde o první otázku vznesenou žalobkyní, uvádí Komise pouze předpisy práva Společenství, které se týkají výpočtu úroků z prodlení a které byly v účinnosti v období mezi daty splatnosti podle dotčených oznámení o dluhu a dnem 1. ledna 2003, tedy dnem nabytí účinnosti nového finančního nařízení Společenství, nařízení č. 1605/2002. Dopis ze dne 6. října 2003 tudíž sám o sobě nepředstavuje žádost o zaplacení úroků z prodlení ani neprovádí jejich konkrétní výpočet.

38 Komise v tomto dopise ze dne 6. října 2003 vysvětluje, proč z úřední povinnosti neprovedla započtení mezi pohledávkami uvedenými v dotčených oznámeních o dluhu a platbami určenými Italské republice, jejichž konečným příjemcem je žalobkyně. Komise tak zaprvé uvádí, že toto započtení bylo jako způsob uspokojení pohledávek výslovně upraveno až v novém finančním nařízení Společenství. Zadruhé poznamenává, že pokud jde o platby po nabytí účinnosti uvedeného nařízení, nebylo příčinou úroků z prodlení dlužných Italskou republikou neprovedení započtení ve vztahu k platbě provedené v roce 2003, ale neuhrazení dlužných částek ke dni jejich splatnosti. Svým dopisem ze dne 6. října 2003 tedy Komise nepřijala rozhodnutí, ale pouze odůvodnila neprovedení dřívějšího započtení, které by případně umožnilo vyhnout se uplatnění nebo by přerušilo běh úroků z prodlení.

39 Nadto je třeba uvést, že z dopisu ze dne 6. října 2003 vyplývá, že dotčené úroky z prodlení byla povinna hradit Italská republika, které byla určena příslušná oznámení o dluhu. Navíc pohledávkami, které mohly být předmětem započtení, byly platby

určené Italské republice, přestože byla žalobkyně jejich konečným příjemcem. Italská republika přitom mohla rozhodnout, že sama ponese náklady na úhradu hlavní dlužné částky a úroků ve prospěch EFRR a uhradit je z vlastních finančních prostředků, aniž by toto břemeno přenesla na žalobkyni (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 2. května 2006, Regione Siciliana v. Komise, bod 26). Žalobkyně tak každopádně není dopisem ze dne 6. října 2003 dotčena bezprostředně.

- 40 S ohledem na předcházející úvahy je třeba žaloby ve věcech T-392/03, T-408/03 a T-414/03 prohlásit za nepřijatelné v rozsahu, v němž směřují ke zrušení dopisu ze dne 6. října 2003.

K dopisu ze dne 24. října 2003 týkajícího se započtení (věc T-435/03)

Argumenty účastnic řízení

- 41 Komise tvrdí, že návrh na zrušení dopisu ze dne 24. října 2003 je nepřijatelný, a dovolává se v podstatě týchž argumentů, které uplatnila na podporu svého stanoviska k návrhům na zrušení dopisu ze dne 6. října 2003 (viz výše body 29 a následující). Zejména tvrdí, že přestože je dopis ze dne 24. října 2003 určen žalobkyni, nemá žádný přímý dopad na její právní postavení, a tedy se jí nemůže bezprostředně dotýkat. Krom toho poznamenává, že pouze Italské republice náleží postavení dlužníka ve vztahu k finanční pomoci „dálnice Messina-Palermo“, „přehrada na řece Gibbesi“, „Porto Empedocle“, „Aragona Favara“ a „Katánská nížina“. Žalobkyně by mohla v důsledku

dotčeného oznámení utrpět újmu jen v případě, že by jí italské orgány specifickým a autonomním zásahem uložily povinnost uhradit částky, které tento stát dluží Komisi.

- 42 Žalobkyně zpochybňuje namítaný nedostatek své aktivní legitimace a dovolává se týchž argumentů, které uplatnila na podporu přípustnosti návrhů na zrušení dopisu ze dne 6. října 2003 (viz výše body 33 a 34).

Závěry Soudu

- 43 Je třeba poznamenat, že i když byl dopis ze dne 24. října 2003 určen žalobkyni a pro informaci italskému ministerstvu hospodářství a financí, týká se souboru pohledávek Komise vůči Italské republice souvisejících se zrušením výše uvedených pěti případů finanční pomoci EFRR.
- 44 V rámci organizačních procesních opatření požádal Soud účastnice řízení, aby označily majitele jednotlivých dotčených závazků a pohledávek, a v případě, že by jedním z těchto majitelů byla Italská republika, aby uvedly, zda by byly uvedené částky za každých okolností přiděleny žalobkyni, nebo zda jimi mohla prvně uvedená volně disponovat za účelem financování jiných projektů než projektů v zájmu tohoto regionu. Komise ve svém vyjádření, kterým odpovídala na otázky Soudu, uvedla, že závazky, které měly být předmětem započtení, souvisely s žádostí o financování v rámci rozhodnutí Komise K(2000) 2346 ze dne 8. srpna 2000, kterým se přiznává finanční pomoc EFRR v rámci ROP Sicílie, jejímž příjemcem byla Italská republika. Komise rovněž upřesnila, že majitelem účtu, na němž byly provedeny transakce související se započtením zmíněné v dopise ze dne 24. října 2003, bylo italské ministerstvo hospodářství a financí. Jeví se, že žalobkyně toto posledně uvedené upřesnění potvrzuje, přičemž však tvrdí, že role Italské republiky spočívala pouze ve zprostředkování, dohledu a kontrole a dotčené částky mají „regionální účel“, a tedy jsou dlužny jí.

45 Je rovněž třeba připomenout, že Italská republika měla volné uvážení, a tudíž mohla rozhodnout, že nebude vůči žalobkyni uplatňovat nárok na celkovou nebo částečnou úhradu částek uvedených v dopise ze dne 24. října 2003, pokud jde jak o hlavní dlužné částky, tak o úroky z prodlení (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 2. května 2006, Regione Siciliana, bod 26).

46 V důsledku toho, ačkoliv byl dopis ze dne 24. října 2003 formálně určen žalobkyni, byla skutečným adresátem rozhodnutí týkajícího se započtení ve skutečnosti Italská republika. V souladu s výše uvedenou judikaturou Soudního dvora (rozsudky ze dne 2. května 2006 a ze dne 22. března 2007, Regione Siciliana v. Komise) nemůže být žalobkyně považována za bezprostředně dotčenou tímto rozhodnutím.

47 Je tudíž třeba odmítnout žalobu ve věci T-435/03 jako nepřijatelnou.

K návrhům na zrušení předcházejících a odvozených aktů (věci T-392/03, T-408/03, T-414/03 a T-435/03)

48 Vzhledem k tomu, že návrhy na zrušení všech „předcházejících a odvozených aktů“ nejsou dostatečně přesné, co se týče jejich předmětu, musí být uvedené návrhy odmítnuty na základě čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 23. listopadu 2004, Cantina sociale di Dolianova a další v. Komise, T-166/98, Sb. rozh. s. II-3991, bod 79).

49 Z veškerých předcházejících úvah vyplývá, že projednávané žaloby musí být odmítnuty jako nepřijatelné v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 50 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloby se odmítají jako nepřípustné.**
- 2) Regione Siciliana se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

V Lucemburku dne 25. září 2008.

Vedoucí soudní kanceláře

Předsedkyně

E. Coulon

I. Pelikánová